

ශිෂ්ටාචාරයේ ආරම්භයත් සමග මිනිසුන් සිය අදහස් හුවමාරු කර ගැනීම සඳහා භාවිත කළ ප්‍රධාන මාධ්‍යය වූයේ භාෂාව යි. එහි දී ඔවුන් සිය අදහස් මූලික වශයෙන් ශබ්ද පදනම් කරගෙන අත් අයට ඇසීමට සලස්වා ඇත. ක්‍රමයෙන් භාෂාව ලේඛනයට නැගීමේ අවශ්‍යතාව මතු වීමත් සමග එය කිසියම් දෘශ්‍ය සංකේත විශේෂයක් ඇසුරෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට විය. අක්ෂර යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ ඒ විශේෂ ශබ්ද සංකේත යි.

දුරාතීතයේ සිට එසේ සකස් වෙමින් ආ අක්ෂර සමූහ සිංහල භාෂාවේ දී අක්ෂර මාලාව, වර්ණ මාලාව, හෝඩිය යන නම්වලින් හැඳින්වේ.

1.1 අක්ෂර මාලාව

අක්ෂ + ර යන පද විග්‍රහයට අනුව අක්ෂ යනු සලකුණ යි. ර යනු හඬ යි. සලකුණකින් යුත් හඬ, අක්ෂර යන්නෙහි අර්ථය යි.

ශබ්ද සංකේත ලේඛනයේ දී හා භාෂණයේ දී කෙතරම් භාවිත කළත් ක්ෂය වීමක් හෝ අවසන් වීමක් සිදු නොවේ. එම අර්ථයෙන් ද අක්ෂර යන නම යෙදී ඇති බව

නාක්ෂරනීති අක්ෂරම්

යන විග්‍රහයෙන් පැහැදිලි වේ.

භාෂාව යනු අදහස් හුවමාරු කර ගැනීමට තිබෙන මාධ්‍යයකි. භාෂාව, ඒකක තුනක් ඔස්සේ භාවිත කිරීමෙන් අදහස් හුවමාරු කර ගැනීම සිදු වේ. එම ඒකක තුන නම් අක්ෂර හෙවත් අකුරු, වචන සහ වාක්‍ය යි. මේ භාවිතයට අනුව අක්ෂර භාෂාවක කුඩා ම ඒකකය යි.

මේ ආකාර විවිධ ශබ්ද ඇති අක්ෂර, අතීතයේ සිට විවිධ හැඩ ඔස්සේ පරිණාමය වෙමින් වර්තමාන භාවිතයට පැමිණ ඇත. එහි දී අක්ෂරවල හැඩය පමණක් නොව ප්‍රමාණාත්මක වෙනස්කම් රාශියක් ද සිදු ව ඇති බව දක්නට ඇත. සිංහල අක්ෂර මාලාව අතීතයේ පටන් විවිධ නම්වලින් හැඳින්වී තිබීමෙන් එය තහවුරු වේ.

- * බ්‍රාහ්මී අක්ෂර මාලාව
- * සිද්ධි සඟරා අක්ෂර මාලාව
- * අමිශ්‍ර (ශුද්ධ) සිංහල අක්ෂර මාලාව
- * මිශ්‍ර සිංහල අක්ෂර මාලාව
- * නූතන සිංහල අක්ෂර මාලාව

මේ වෙනස්වීම්වලට භාජනය වෙමින් ආ සාම්ප්‍රදායික අක්ෂර මාලාව, අක්ෂර 54කින් යුක්ත ය. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් එක් වූ **F / Ph** අක්ෂරය ඇතුළත්....

- Toffee (ටොෆී)
- Floride (ෆ්ලෝරයිඩ්)
- Fernando (ෆර්නන්ඩෝ)
- Pharmacy (ෆාර්මසි)

වැනි වචන සිංහලෙන් ලිවීමේ දී **F/Ph** වෙනුවට මෑතක වන තුරු ම භාවිත කළේ “**ෆ**” යන මිශ්‍ර සංකේතය යි. ඒ සඳහා මේ වන විට “**ෆ**” යන සංකේතය සම්මත ව ඇති බැවින් සිංහල අක්ෂර මාලාවට “**ෆ**” සංකේතය අක්ෂරයක් ලෙස එක් වී ඇත. ඒ අනුව එම “**ෆ**” අක්ෂරයත්, සඤ්ඤකාක්ෂර හෙවත් අර්ධානුනාසික යනුවෙන් හැඳින්වෙන,

යන අක්ෂර 5ත් ඇතුළත් කරමින් සිංහල අක්ෂර මාලාව අක්ෂර හැටක් (60) වශයෙන් සම්මත ව ඇත. පහත දැක්වෙන්නේ එකී අක්ෂර මාලාව යි.

අ	ආ	ඇ	ඈ	ඉ	ඊ
උ	ඌ	ඍ	ඎ	ඏ	ඐ
එ	ඒ	ඓ	ඔ	ඕ	ඖ
(අ)°	(අ):				
ක	ඛ	ග	ඝ	ඞ	ඟ
ච	ඡ	ඣ	ඤ	ඦ	ට
ට	ඨ	ඩ	ඪ	ණ	ඬ
ත	ඵ	ද	ධ	න	ඳ
ප	ඵ	ඛ	ඣ	ම	ඹ
ය	ර	ල	ව		
ශ	ෂ	ස	හ	ල	ඟ

ක්‍රියාකාරකම 1.1.1

කෙටි පිළිතුරු ලියන්න.

1. භාෂාව යනු කුමක් දැ' යි සරල ව දක්වන්න?
2. ශබ්ද සඳහා සංකේත භාවිත කිරීමට සිදු වූයේ ඇයි?
3. අක්ෂර යනු මොනවා ද?
4. අක්ෂර මාලාව හැඳින්වීම සඳහා තිබෙන තවත් නම් මොනවා ද?
5. අක්ෂර යන්තෙහි පදාර්ථ ලියන්න.
6. භාෂාව සෑදී ඇති ඒකක තුන මොනවා ද?
7. සිංහල අක්ෂර මාලාව අතීතයේ සිට භාවිත වී තිබූ ආකාර නම් කරන්න.
8. සාම්ප්‍රදයික අක්ෂර මාලාවේ අක්ෂර කීය ද?
9. නූතනයේ සම්මත කර ඇති අක්ෂර මාලාවේ සංකේත කීය ද? එය ලියා දක්වන්න.
10. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් අක්ෂර මාලාවට එකතු වූ අක්ෂරය කුමක් ද?
11. අර්ධානුනාසිකාක්ෂර නම් කරන්න.
12. "ෆ" අක්ෂරය ඇතුළත් වචන තුනක් ලියන්න.

ක්‍රියාකාරකම 1.1.2

සිදත් සඟරා හෝඩිය ඇසුරෙන් හිස්තැන් පුරවන්න.

අ	---	ඉ	---	උ	---
ඵ	---	---	ඹ		
ඹ	---	ඊ			
ච	ඩ	---			
ඪ	---	ණ			
ඳ	---	---			
ය	ර	---	ච		
---	හ	ල	(අ)ං		

ක්‍රියාකාරකම 1.1.3

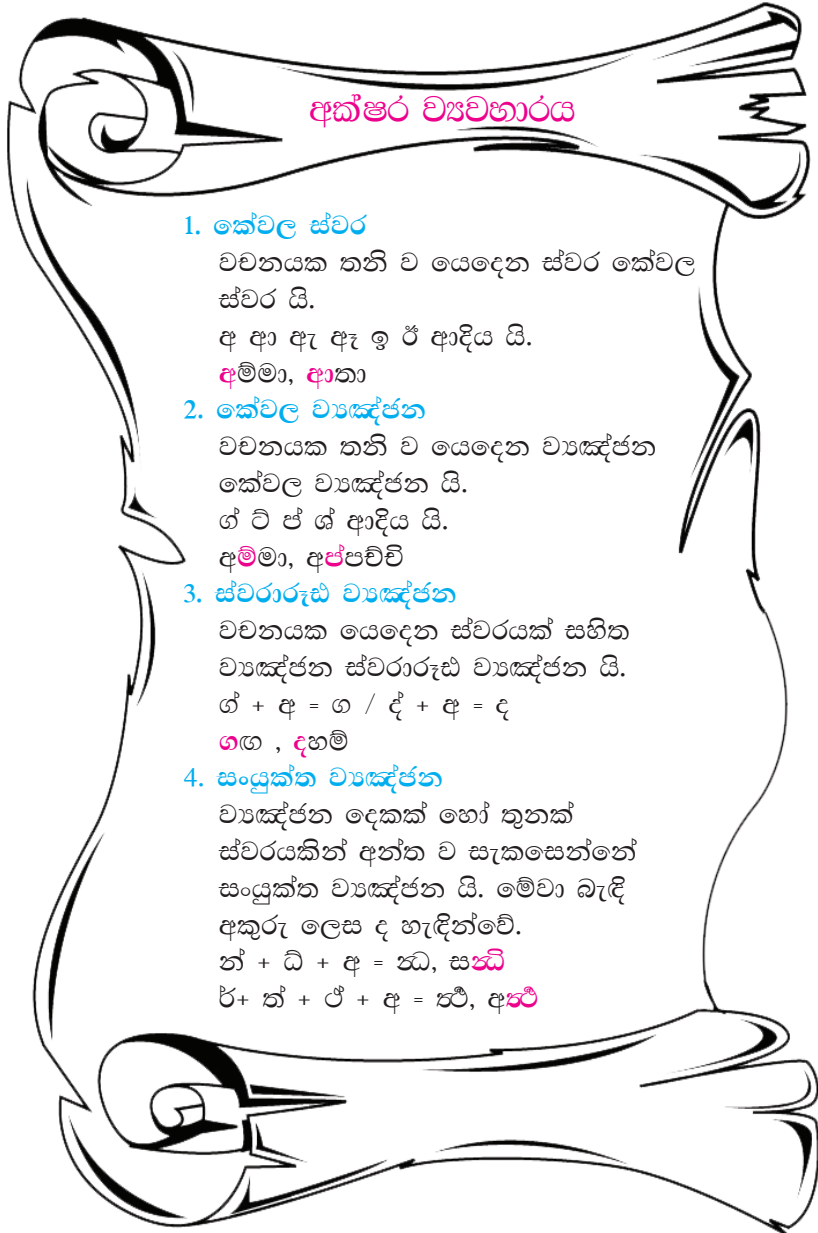
සාම්ප්‍රදායික සිංහල අක්ෂර මාලාවෙන් නූතන සම්මත සිංහල අක්ෂර මාලාව වෙනස් වන්නේ කවරාකාරයකින් දැ' යි දක්වන්න.

ක්‍රියාකාරකම 1.1.4

සාම්ප්‍රදායික අක්ෂර මාලාවේ ඇති, සිදත් සඟරා අක්ෂර මාලාවේ නැති අක්ෂර ලියා දක්වන්න.

1.2 ලිඛිත අක්ෂර ව්‍යවහාරය

ලිඛිත අක්ෂර ව්‍යවහාරය යනු අක්ෂර මාලාව යටතේ ඉගෙන ගත් අක්ෂර, ලේඛනය සඳහා භාවිතයට ගන්නා ආකාරය යි. සිංහල අක්ෂර මාලාව ආකාර හතරකින් එසේ භාවිතයට හෙවත් ව්‍යවහාරයට ගැනේ. පහත දැක්වෙන්නේ එය යි.

අක්ෂර ව්‍යවහාරයේ දී සංයුක්තාක්ෂර (බැඳි අකුරු) සැකසෙන ආකාර කීපයක් ඇත. ඒවා පහත දැක්වේ.

1. පූර්ව ව්‍යංශ්ඡනාක්ෂරයේ හල් ස්වභාවය දැක්වීම සඳහා ඊළඟ ව්‍යංශ්ඡනාක්ෂරය සමග ස්පර්ශ වන සේ ලිවීම.

උදා :- ග් + ග = ගග
 ස් + ස = සස
 ෂ් + ට = ෂට
 ෂ් + ධ = ෂධ

2. පූර්ව ව්‍යංශ්ඡනාක්ෂරයේ අඩක් ඊළඟ ව්‍යංශ්ඡනාක්ෂරයේ බැඳ ලිවීම.

උදා :- ඡ් + ඤ් + අ = ඤ
 න් + ද් + අ = ඤ
 ක් + ෂ් + අ = ක්ෂ
 න් + ව් + අ = නව

3. අර්ධානුනාසිකය හා ව්‍යංශ්ඡනාක්ෂරය බැඳි ඇතිවිට අර්ධානුනාසිකය සඳහා වක්‍ර රේඛා අර්ධයක් මුලින් යෙදීම.

උදා :- ඩ් + ග් + අ = ග
 න් + ද් + අ = ද
 ෂ් + ඩ් + අ = ඩ

4. සංයුක්ත ව්‍යංශ්ඡනාක්ෂරවල අවසාන අකුර “ය” වූ විට “ය” සඳහා යංශය යෙදීම.

උදා :- න් + ය් + අ = න්‍ය
 ශ් + ය් + අ = ශ්‍ය
 ද් + ය් + අ = ද්‍ය/ද්‍ය

5. සංයුක්ත ව්‍යංශ්ඡනාක්ෂරවල මුල් “ර්” කාරය රේඛයෙන් දැක්වීම.

උදා :- ඊ + ධ් + අ = ධී
 ඊ + ජ් + අ = ජී
 ඊ + ම් + අ = මී

6. සංයුක්තාක්ෂරවල අවසානයේ “ර” වූ විට එය රකාරාංශයෙන් දැක්වීම.

උදා :- ශ් + ර් + අ = ශ්‍ර

ශ් + ර් + අ = ශ්‍ර

භ් + ර් + අ = භ්‍ර

ක්‍රියාකාරකම 1.2.1

පහත දැක්වෙන වචනවල සංයුක්තාක්ෂර උපුටා ඒවායේ සංයුක්ත ව්‍යංග්‍රන්ථ හා ස්වර වෙන් කර දැක්වන්න.

උදා :- ලකුණුක - ශුඛ - ශ් + ය් + අ

1. සද්ධි විහාරික
2. සන්ධි
3. ලක්ෂණ
4. සද්ධම්ම
5. සවදේශවාතසලය
6. ව්‍යංග්‍රන්ථාක්ෂර
7. සම්බුද්ධත්ව ජයන්තිය
8. ප්‍රාභූතිය
9. විශ්වවිද්‍යාලය

ක්‍රියාකාරකම 1.2.2

පහත සඳහන් වචන සංයුක්තාක්ෂර භාවිත කර ලියන්න.

1. සන්ධිය	2. කාර්යාලය
3. තත්වච්ඡේද	4. ඡන්දශාස්ත්‍රය
5. පරිකල්පන ශක්තිය	6. කණ්ඩක වෛද්‍යය
7. විද්‍යා පීඨය	8. නිෂ්පාදන
9. පරනිමිත වසවත්තිය	10. ධර්ම ශාස්ත්‍රය

1.3 පිලි භාවිතය

අක්ෂර ව්‍යවහාරයේ දී පිලි භාවිතය ද වැදගත් වේ. ව්‍යඤ්ඡනාක්ෂර භාවිතයේ දී ක්‍රම දෙකක් අනුගමනය කෙරේ. ඉන් පළමු ක්‍රමය හල් අකුරු වශයෙන් යෙදීම යි.

උදා :- ක් - අක්කා
          ක් - තාක්තා
          න් - සන්ධි

දෙවන ක්‍රමය නම් ස්වරාරූඪ ව්‍යඤ්ඡනයක් වශයෙන් යෙදීම යි.

උදා :- ශ් + ආ = ශා - ශාලාව
          ශ් + ඊ = ශී - ශීත
          න් + ඇ = නැ - නැණ

ව්‍යඤ්ඡනයකට ස්වරාරූඪ වී ඇති බව දැක්වීම සඳහා ඒ ඒ ස්වර සලකුණු භාවිත කෙරේ. ඒ ස්වර සලකුණු පිලි යනුවෙන් හැඳින්වේ.

පිලි භාවිතයට අදාළ පහත සඳහන් නිදසුන් වගුව බලන්න.

පිලි යෙදීම

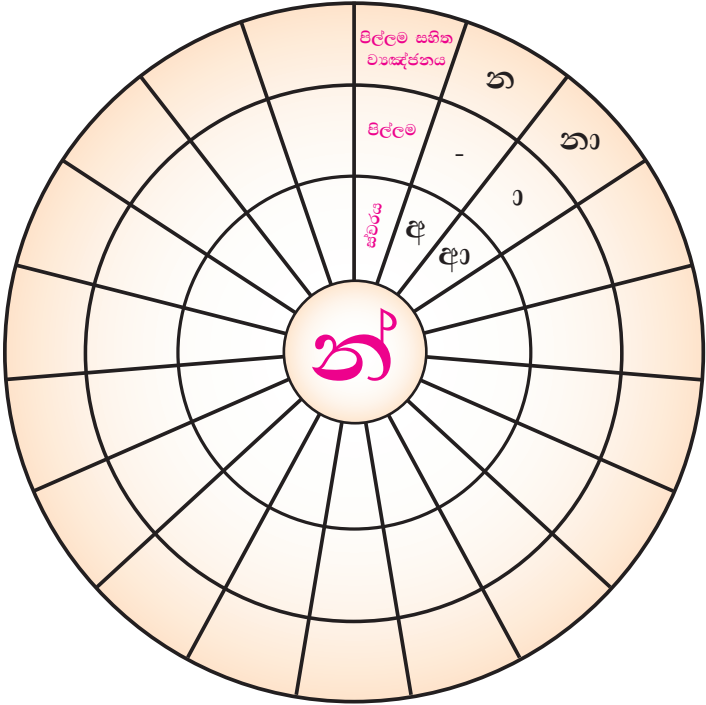
ස්වරය	පිල්ලම	පිල්ලමේ නම	උදාහරණ
අ	නැත	ව්‍යාකර්ෂණයේ හල් ලකුණ ඉවත් කෙරේ.	ග් + අ = ග
ආ	ා	ඇලපිල්ල	ග් + ආ = ගා
ඇ	ෆ	ඇඳය	ග් + ඇ = ගෆ
ඈ	ෂ	දීර්ඝ ඇඳය	ග් + ඈ = ගෂ
ඉ	ඊ	ඉස්පිල්ල	ග් + ඉ = ගි
ඊ	ඊ	දීර්ඝ ඉස්පිල්ල	ග් + ඊ = ගී
උ	උ	පාපිල්ල	ප් + උ = පු
	ඌ	කෙටි වක් පාපිල්ල	ග් + උ = ගු
උඟ	උඟ	දීර්ඝ පාපිල්ල	ප් + උඟ = පුඟ
	ඌඟ	දීර්ඝ වක් පාපිල්ල	ග් + උඟ = ගුඟ
ඍ	ඍ	ගැට ඇලපිල්ල	ග් + ඍ = ගඍ
ඎ	ඎ	ගැට ඇලපිලි දෙක	ග් + ඎ = ගඎ
ඏ	ඏ	ගයනුකිත්ත	ග් + ඏ = ගඏ
ඐඟ	ඐඟ	ගැටය සහිත ගයනුකිත්ත	ග් + ඐඟ = ගඐඟ
එ	එ	කොම්බුව	ග් + එ = ගඑ
ඒ	ඒ ^p	කොම්බුව හා හල් ලකුණ	ග් + ඒ = ගේ
ඓ	ඓ	කොම්බු දෙක	ග් + ඓ = ගඓ
ඔ	ඔ	කොම්බුව හා ඇලපිල්ල	ග් + ඔ = ගො
ඕ	ඕ ^r	කොම්බුව හා හල් ඇලපිල්ල	ග් + ඕ = ගෝ
ඖඟ	ඖඟ	කොම්බුව හා ගයනුකිත්ත	ග් + ඖඟ = ගඖඟ

ක්‍රියාකාරකම 1.3.1

1. අදාළ පිල්ලම යොදා නැවත ලියන්න.

- ක් + ඉ =
- ස් + උ =
- ඌ + අ =
- ඵ + ආ =
- ක් + ඡ + ඊ =
- ච + ඊ + ආ =
- භ + ඊ + උ =
- ක් + සා =
- ක් + සා =

2. පහත වෘත්තය; ස්වරය, පිල්ලම, පිල්ලම සහිත ව්‍යංජනනය යොදා සම්පූර්ණ කරන්න.

3. පහත දැක්වෙන වචන පිළි භාවිතයෙන් තොර ව ලියා දක්වන්න.

(අනුරාධපුර, මිහින්තලය, මුනිදාස, කුමාරගුප්ත, පෘථිවිය, කෙලාසනය)

උදා :- අ + න් + උ + ඊ + ආ + ධි + අ + ජ් + උ + ඊ + අ

4. ලේඛනයේ දී පිළි භාවිතයේ ඇති අවශ්‍යතාව පිළිබඳ ව ඔබේ අදහස ලියන්න.

1.4 අක්ෂර වින්‍යාසය

අක්ෂර වින්‍යාසය යනු වචනාර්ථයට අදාළ අක්ෂරය නියමිත තැන යෙදීම යි. අක්ෂර භාවිතයේ දී අක්ෂර වින්‍යාසය පිළිබඳ අවබෝධය භාෂාව නිවැරදි ව හැසිරවීමට උපකාර වේ. එසේ නොමැති වූ විට වචනවලින් අපේක්ෂිත අර්ථ වෙනස්වීම ස්වාභාවික ය.

ලේකම් තුමා ධර්මෝදය පිරිවෙනේ ත්‍යාග ප්‍රධානෝත්සවයට සහභාගි විය.

මෙම වාක්‍යයෙන් අදහස් කර ඇත්තේ තැනි දීමක් පිළිබඳ උත්සවයකට ලේකම්තුමා සහභාගි වූ බවකි. එහෙත් ප්‍රධානෝත්සවය යන වචනයේ යෙදී ඇති “ධා” අක්ෂරය නිසා එම අදහස වෙනුවට ප්‍රධාන තැනි පිළිබඳ අදහසක් මතු වේ.

ඒ අනුව ඉහත වාක්‍යය පහත සඳහන් පරිදි වෙනස් කළ විට ඉන් අපේක්ෂා කළ අදහස මතු වේ.

ලේකම් තුමා ධර්මෝදය පිරිවෙනේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයට සහභාගි විය.

මේ ආකාරයට සමාන හඬ හා හැඩ ඇති අක්ෂර සිංහල අක්ෂර මාලාවේ ඇති බැවින් ඒවා අදාළ ස්ථානවල ලිවීම වැදගත් වේ.

නිදසුන් වශයෙන් සිංහල අක්ෂර මාලාවේ, අක්ෂර වින්‍යාසය පිළිබඳ රීති කීපයක් විමසා බලමු.

ශ්‍රී, ශ්‍රී, ශ්‍රී සම්බන්ධ විකි

1. කාලප්‍රාප්ත අක්ෂරයක් සමග සංයුක්ත වන්නේ ශ්‍රී කාරය යි.

නිශ්ශබ්ද

දුශ්චරිත

2. මුර්ධනාක්ෂරයකට මුලින් ශ්‍රී කාරය යෙදේ.

විෂ්ණු

ශිෂ්ට

3. දන්තනාක්ෂරයකට මුලින් ශ්‍රී කාරය යෙදේ.

පුස්තකාලය

ඉඩපුස්තකාව

4. කණ්ඨනාක්ෂරයකට පූර්වයෙන් ශ්‍රී කාරය යෙදේ.

සකස්කඩය

නමස්කාරය

5. දන්තජ න කාරයට පූර්වයෙන් (බොහෝවිට) ශ්‍රී කාරය යෙදේ.

විකාශනය

දේශනය

විමර්ශනය

ශාසනය

ඵ ඔ ි සමබන්ධ ටිති

1. ඵ ස්වරය ව්‍යඤ්ජනයක් සමග යෙදෙන විට කොමිබු දෙකක් (ඵ) යෙදේ. ‘‘ඵ’’ ස්වරයේදී එක කොමිබුවක් පමණක් යෙදේ.

උදා :- වෙද්‍ය	ඵතිහාසික
නෙනික	ඵරාවණ
මෙත්‍රිය	ඵකාය
ගෙලිය	ඵශ්වරිය

2. ඔ ස්වරය ව්‍යඤ්ජනයක් සමග යෙදෙන විට මුලින් කොමිබුව ද (ඵ) අගින් ගයනුකිත්ත ද (ඟ) යෙදේ. ‘‘ඔ’’ ස්වරය ලියන විට මුලින් කොමිබුව ලියනු නොලැබේ.

උදා :- නොකාව	ඔඟම
කොතුක	ඔඟුරිය
සොබාය	ඔඵතාය
ගොරවය	ඔඟස

ක්‍රියාකාරකම 1.4.1

සුදුසු උඟ්මාක්ෂර යොද හිස්තැන් පුරවන්න

1. දු...වරිත	2. විනි...වය
3. නි...පාදනය	4. විකර්...ණය

- 5. විමර්...නය
- 7. විකා...නය
- 9. විකා...ය
- 11. විලා...ය

- 6. ඉ...ටාර්ථය
- 8. ප්‍ර...තාරය
- 10. දර්...කය
- 12. පා...ණ

ක්‍රියාකාරකම 1.4.2

පේ, ඔහු ස්වර දෙක ව්‍යඤ්ජනාරූප ව යෙදී ඇති වචන 10 බැගින් ලියන්න.

පුහුණුව

පණකුරු ගතකුරු ඇ නම් ලකුණෙන් හඳුන්වනු සන් නම්
-සිදත් සඟරාව-

ප්‍රාණාක්ෂර ගාත්‍රාක්ෂර ආදී නාම ලක්ෂණයන්ගෙන් හැඳින්වීම සංඥා
නම් වේ.

පණකුරු පසෙක් එද - ලුහු ගුරු බෙයින් දස වේ
ගතකුරු ද වේ විස්සෙක් - වහරට යුහු සිය බසැ.
-සිදත් සඟරාව-

සිංහල භාෂාවේ ව්‍යවහාරයට යෝග්‍ය වූ ප්‍රාණාක්ෂර පහකි. ඒවා
ලසු-ගුරු හේදයෙන් දහයක් වේ. ගාත්‍රාක්ෂර ද විස්සක් වේ.

ධෛර්යය සම්පන්න පුද්ගලයා ආත්ම විශ්වාසයෙන් ද පරිපූර්ණ වූවෙකි.